

: Posamezna številka 6 vinarjev :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 3. zjutraj, ob ponedeljkih ob 10. do polnoči. — Naročnina znaša: v Ljubljani in upravništvu mesečno K 1.20, z dostavljanjem na dom K 1.50; s pošto celoletno K 20.—, polletno K 10.—, četrtletno K 5.—, mesečno K 1.70. Za inozemstvo celoletno K 30.—.

: Telefon številka 303. :

JUTRO

NEODVISEN POLITIČEN DNEVNIK.

: Posamezna številka 6 vinarjev :

Uredništvo in upravništvo je v Franciškanski ulici 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravništvu. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo, rokopiši se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglaševanju popust. Za odgovor je priložiti znamko.

: Telefon številka 303. :

Negotova pota.

Se en teden — in novi parlament se bo zbral v prostorih dunajske zbornice. Pota tega parlamenta so danes še negotova, cilji nejasni, sile omahljive.

Baron Gautsch neče prav pokazati svoje barve. Podal je cesarju načrt prestolnega otvoritvenega govora, kjer se ne govori nič posebnega o izpremembah, le potreba skupnega dela vseh narodov se zopet povdarja in želja po narodni spravi posebno na Češkem.

Glede vladne večine hodi: Gautsch negotovo pot. Pravijo, da bo za sedaj spravil skupaj le provizorično večino in da bo glavna pogajanja odložil na jesen; to bi bilo zanj zelo ugodno; v resnici so zdaj vroči dnevi in Gautsch bi gotovo kmalu rad nadaljeval svoje počitnice, o katerih ga je izprememba po volitvah tako nenadoma zmotila. V takih vročih časih res ni prijetno iskati — vladno večino.

Negotova pota hodijo sedaj tudi krščanski socialci, bivša vodilna stranka. Kam sedaj, ko so izgubili gospodarstvo in vodstvo? Kadar ljudje dogospodarijo, se pokaže navadno vsa mizerija njih gospodarstva in glavnemu polomu sledi navadno manjše izgube. Tako je tudi s krščanskimi socialci. Njih poraz se šele zdaj kaže v celi nagoti. Seveda krščanski socialci ne verujejo na svoj konec in iščejo rešitve iz svojih zadržev.

Tudi tu so njih pota negotova. Zdravnikov in svetovalcev je sicer mnogo, a vprašanje je, katero zdravilo bo pravo. Z ene strani se oglašajo Weiskirner kot rešitelj. Sedaj ko nima ministrskih skrbi in ko Luegerjevo mesto še ni definitivno zasedeno ima mnogo časa in prilike, da misli na rešitev kršč. socialne stranke.

V splošnem dajejo krščanskim socialcem dvojne nasvete: eni pravijo: povzdigniti prapor nacionalizma in tako oživiti in okrepiti stranko; drugi pa pravijo: postaviti se na strogo krščanska oziroma klerikalna tla. V obeh ožirih je hodila kršč. socialna stranka doslej negotova pota. Pa tudi sedaj ne ve, kam bi se odločila. V tem oziru so klerikalne stranke sploh na negotovih potih: na eni strani proklinjajo narodnost, na drugi strani jo rabijo za svojo reklamo, na zunanjo so krščanski in socialni, na znotraj so demagogi in kapitalisti. Zato je vprašanje, katero pot rešitve si bo izvolila kršč. socialna stranka, ako sploh veruje na svojo rešitev. Po našem mnenju rešitve ni več.

„N. Fr. Presse“ prinaša članek od nekega duhovnika, ki temeljito obdeluje vprašanje zakaj so propadli kršč. socialci in avstrijski klerikalci sploh.

Vsled negotovih potij je prišlo tudi do razkola v krščanski socialni stranki. Navadno je tako, da po polomu ljudje krivdo drug na drugega zvrčajo. Tako so tudi kršč. socialci drug drugega dolžili in tako je prišlo do prepira in razdora. Kjer si pridejo kršč. socialci med seboj v boj, so radi ekstremni. Medsebojni boj jih ne bo

rešil. Ako so bili združeni premagani, bodo tembolj gotovo poslej, če se ločijo. Negotovi so kršč. socialci in klerikalci v vprašanju, kako naj se vedejo nasproti novemu ministrskemu predsedniku. Ali na levo stran, ali politiko proste roke, ali po starem skušati izriniti situacijo? To so težka vprašanja teh vročih dni.

Iz teh negotovosti torej iščejo kršč. socialci rešitve. Toda njih poraz je posledica splošnega napredka — napredek gre vedno naprej in ne bo čakal kršč. socialcev, da se odločijo: ali na levo ali na desno.

Tako bodo ostali v svoji negotovosti; če se bodo pa ločili — eni na narodno eni na klerikalno podlago: bodo pota potem morebiti bolj gotova, toda to ne bodo več stari kršč. socialci, ampak zadnji odmevi nekdanje dunajske slave in živ zgled vsem, ki hočejo videti, kam vodijo negotove poti.

Naši klerikalci se odrekajo svojih dunajskih kolegov, pravijo, da je pri njih vse bolj jasno; vendar se tudi pri njih že kaže negotovost. Kam naj gredo, ko je klerikalizem izgubil sleherni oporo v parlamentu. In Gautsch niti konferirati neče. Kam pojde sedaj pot?

Ne ubijaj!

Posledice poloma „Glavne posojilnice“ občutijo se na vseh straneh: prvi strah članov, da izgube vse premoženje, je hvala bogu minil, saj je bil povsem neutemeljen, začelo se je resno delo za rešitev, da bo deo končni izid čim milejši. A mesto da bi se vsi trudili položaj takega člana olajšati, ga pač pomilujejo, a pri tem se vse stori, da ga ubijejo. Dasi se v najhujšem slučaju lahko izračuna, če ne bi prišla nobena pomoč od države, koliko bo znesla izguba člana, mu vendar vsi tudi in domači zavodi odrekajo vse kredit. Stari kredit pa zdaj izterjujejo!

To se pravi bolnika ubijati! Mesto pomoči pa se izvrše napadi po časopisih.

Zavito pisanje kvari kredit naših denarnih zavodov na znotraj in zunaj. Židovski in slovanski oderuhi to dobro uporabljajo ter izseljujejo iz naših zavodov, ki tamkaj iščejo denar, take obresti, kakor ne kmalu. To občuti danes prav vsak, če tudi ni član „Glavne“.

Bolj ko vsi polomi, nam škoduje tako napadanje. Nemci mirno gledajo in čakajo, saj izvršujejo poklic krivnikov Slovenci sami, ki so že občinstvo tako zbegali, da se veseli kranjska šparkasa.

„Slovenec“, je začel vse to končno uvidevati in piše, da naj napadanje preneha. Kdo je zaradi „Glavne“ ščulval po vsi deželi? Kdo je obrekoval napredne zavode, da bi šle hranilne vloge na klerikalno stran?

Naprednjaki smo semintam odgovarjali. Le izzzvani in kot represalijo smo pisali včasih tudi mi. A mi smo načelni nasprotniki medse-

bojnega ubijanja denarnih zavodov. Denar ni liberalac ne klerikalec, revež je revež, pa če je somišljenik S. L. S. ali neprednjak, in visoke obresti slabijo celo deželo! Vsak napad ureže nazaj.

A vse to naj resno uvidijo končno tudi klerikalci. Naj prenehajo z napadi, pa ne le v „Slovencu“, tudi v „Domoljubu“, na prižnicah in kaplanom prepovedo trositi laži o naprednih zavodih.

Mi imamo gradiva o klerikalnih zavodih dovolj, to nam klerikalci lahko verjamejo, saj sami vedo, da je tamkaj še veliko več medsebojnega sovražstva in klepetulj kot pri nas. Ne povemo tega kot grožnjo, pač pa iskreno želimo, da se vse dotične nezdore rešijo ugodno, kajti mi vemo, da bi vsa dežela v slučaju nesreče trpela.

S tem pa ni rečeno, da treba medsebojne napake zavodov zamolčati. Ne, tega sistema bi si „Jutro“ ne želelo. Nas pri vsakem napadu vodi le želja, da se stvar popravi. V tem slučaju pa javen napad škoduje bolj, ko koristi.

A je še druga pot, kako se merodajne kroge opozori na napake. Za boj proti spekuliranju na nepravem mestu, proti monopolu odločilnih moči, proti sebičnosti je javni napad šele — ultima ratio, prej pa je oblik in potov dovolj, da se prepreči nesreča nedolžnih.

Kar se je nedavno godilo, je pravi gospodarski samomor, da, pravcati „boj vseh proti vsem“. To medsebojno ubijanje mora nehati. Potruditi se mora prav vsakdo, da se usoda članov „Glavne“ omili in jim bo čim prej odvzeta skrb, ki jih mori. Povsod naj se dela na rešitev, ne pa na ubijanje. Če pa je klerikalna stranka to slednjič uvidela, mora se pomirjenja držati, pa ne le v Ljubljani, ne le v glavnem svojem listu, ampak tudi po deželi zlasti na Štajerskem in Primorskem, tudi v „Domoljubu“ in drugih listih, povsod in dosledno. Če ne, se bo ubijanje nadaljevalo in vzelo bo vrag vse skupaj, na razvalinah pa bo sedel emisar pruskega kralja!

Iz slovenskih krajev.

Iz Verčič pri Semiču. (Tolovajstvo kočevskih kulturonošcev). Pri nas imajo navado, da postavljajo na kresni dan mlaje. Tudi letos so tukajšnja zavedna slovenska dekleta in fantje postavili mlaj ter ga okrasili s samo slovenskimi zastavami. To je kočevsko svojat in privandranega Roma že takrat jezilo, ko so dekleta nabrala za nabavo zastav. Grozili so če bodejo slov. zastave na mlaju, ga bodo podžagali. In res takoj na kresno noč so prišli nekateri kočevski zlikovci ter mislili podžagati mlaj, a se jim ni posrečilo. Drugo noč, t. j. 26. junija, so zopet pazile seveda sama dekleta, kar naenkrat se pridvi trop kočevskih divjakov, našemljenih z oglom, namazanih ter oboroženih s

sekirami, poleni itd. ter so napadli dekleta ter jih tudi nekaj ranili. Nato planejo nad mlaj, ga podžagajo, raztrgajo zastave in upijejo kot najhujši barbari. G. Rom, pardon, šolovodja kakor se sami titulirajo, zaslužili bode kmalu zlati križec od „Südmarke“, ker vzgajate krasno duhteč divjaški cvet. Sedaj že nismo varni ponoči, sicer nas kočevska golazen pobije. G. Rom začnite drugače če hočete živeti med Slovenci, kajti mi tudi ne bomo več dolgo mirno poslušali šikaniranja od privandranih bisagarjev. Pognali vas bomo za vašim bratom Pertzem. Sicer se pa prej natanko pomenimo pred sodiščem.

Iz Semiča. Ne samo kar velevala mu stan, kar more, to mož je storiti dolžan! tako pravi naš Simon Gregorčič in te besede se popolnoma vjemajo z delovanjem našega g. nadučitelja M. Bartlja, ki deluje že 25 let med nami. Lahko bi živel samo svojemu težavnemu poklicu. A tega mu ni dala vest miru. Posvetil se je z vso vno in začel delati tudi za kmeta. Če pogledamo za nekaj let nazaj in pomislimo, kako smo bili še oplankani in pozabljeni, se moramo čuditi napredku, najsi bode v gospodarskem ali drugem oziru. Zato se imamo zahvaliti našemu prezaslužnemu g. nadučitelju Bartlju. On je neumorno delal skoraj 20 let v občinskem odboru, opravljal tudi tajništvo itd. Delal je ne kot tajnik, marveč skrbel za kmeta kot oče za svoje otroke. Skrbel je da smo dobili prepotrebni vodovod, dalje pritiskal na pristojne oblasti, da smo dobili pet letnih sejmov, ustanovil kmetu koristno gasilno društvo, kmetijsko podružnico, hranilnico itd., sploh je vedno gledal kaj bi storil kmetu v korist. Zato smo mu tudi mi dolžni, da se mu ob priliki 25 letnice, ki se vrši 16. julija t. l. poklonimo in položimo našo hvaležnost za njegovo človekoljubno delo, ki ga je žrtvoval za nas. Pokazimo da ga res ljubimo in želimo, da ostane še mnogo let v naši sredi.

Iz Kota. Meseca junija smo imeli čast opazovati neke Bismarkovce, ki so gledali kje bi dobili boljši prostor za šulferanjsko šolo, ali pa primerno hišo za pouk. Kakor čujemo, se jim še doslej ni posrečilo. Pač pa pride prihodnji mesec zopet neka deputacija, ki hoče na vsak način ugrabiti popolnoma slovensko vas v svoje nenasiitno žrelo. Že večkrat smo trkali na našo C. M. družbo naj bi se zavzela malo za nas sicer podležejo kočevski svojati. Če ne bi že hotela ustanoviti šolo, naj vsaj apelira na deželni šolski svet, da se semiška šola razširi v štirirazrednico, kar bo veliko pomagalo. Saj je že čas, da se reši to vprašanje.

Iz Begunj na Gorenjskem. Občinske volitve so pred duri. Za zmago seveda tudi zelo poteguje klerikalna stranka kakor povsod. Kdo bo zasedel županski stolec? Nikar ne iščite preveč po osebah za ta stolec, ko imamo vendar v Begunjah možicelja, ki prodaja svoje neumno prepričanje na litre in ki je kakor

nalašč ustvarjen za županovanje. Ta možicelj, saj ga gotovo vsi poznate, je že pod prejšnjim županom cele tri mesece tako spretno vodil občino, da je moral žena pravega župana par tisoč kronic plačati občini. Pa reva bi jih plačala še več, če bi se občina prežgala ne uravnala. Ta možicelj ima tudi židan čas za županovanje. Gostilno ima namreč natakara od litra in trgovino je dal v najem, gospodarstvo pa je velikodušno izročil ženi. Tako bi ta možicelj lažje opravljal županske posle, kakor nek drug možic, ki ima že na plečih kmetijo, kolarstvo, prevažanje ljudi in nekaj penzijo. Ne vem ali agitira po Begunjah nek student s puklastim nosom, ki ne ve ali je kuhan ali pečen, za možica ali za možicelja. Fantek naj se rajši usede h knjigi. V sosednji vasi pa plodonosno deluje nek Janez, ki se ni nikoli učil, pa je vendar izobražen kakor pravi. Pa saj se ni čuditi, ko je vendar šel pred par leti na stroške nekega društva, seveda ne da bi koga vprašal v Taverni si izobrazbo izpolnit.

Splošni pregled.

Portugal. Pretekle dni so se po časopisju naenkrat raznesle vesti o protirevoluciji na Portugalskem. Nekateri listi so posvetili temu preobratu cele članke. Poročila so govorila, da je vlada zaprla telefon in telegram, da bi se vesti ne raznesle v svet in da bi lažje zadušila revolucijo. Cel preobrat so baje pripravili monarhisti, bile so v Barceloni velike demonstracije in je prišlo do uličnih bojev; uradne izjave so te vesti dementirale, a jim ni nihče veroval. Sedaj se je pokazalo, da na celi stvari ni bilo nič resnice, da je protirevolucija le poboba naša želja gotovih krogov in da so razmere na Portugalskem popolnoma mirne.

Japonci na vzhodno indijskih otokih. Rusko časopisje se zadnji čas zanima za japonsko invazijo na nizozemski vzhodnoindijski arhipel in pravi, da imajo Japonci s tem namen, da te otoke zasedejo. Na otokih je baje polno japonskih špijonov, ki se jih nizozemska vlada zelo boji. Tisoče Japoncev prihaja na otoke, češ da študirajo jezik domačinov. Pri tem pa baje le pripravljajo med domačini tle za japonske namene.

Izprememba ustave na Bolgarskem. Komisija izbrana od velikega sobranja je predložila svoje poročilo o izpremembi bolgarske ustanove. Komisija predlaga nekaj važnih izprememb: Pogodbe s tujimi državami poslej ne bo več sklepal car, kakor je hotel prvotni načrt, ampak vlada v imenu carja; pri civilni listi se je črtal članek, ki govori o povišanju ali ponižanju; tudi ona točka se je črtala, da prestolonaslednik, ko je polnoleten, za stopa carja. Število ministrov se poveča z 8 na 10. Zelo je omejena tudi pravica, da se v času miru proklamira izjemno stanje in preki sod.

LISTEK.

MICHEL ZEVACO:

Most vzdihljajev.

Roman iz starih Benetok.

In naposled, če slutiti, da bo premagan, kaj stori muflon? Strmoglavi se v najbližji prepad. Seveda, če pada s svojimi rogovi na trda, skalnata tla, si razbije glavo. In potem je končano. En skok — in konec je. Da; ako pa pade na mehko zemljo, se mu rogovji zarijejo vanjo; muflon ni ubit, nego se izkoplje, kakor ve in zna in jo popiha, smeječ se lovcem in psom, ki so ostali tam gori na robu prepada. . . . Zakaj ne bi tudi jaz posnemal muflona? Roland Kandiano me preganja. Ako me dohitijo, me raztrgajo njegovi človeški psi. Brani se, ako kolikor sem se mogel. Preostaja mi samo še, da poskusim skok v prepad. . . . V kateri prepad bi se neki mogel strmoglavit? . . .

Dolgo je premišljal.

— Rim! . . . Rim s svojim papeškim dvorom, s svojimi zasedami, skalinami in mehkojami, s svojimi kardinali, oboroženimi z bodali in strupom, svojimi visokimi službami in prebendami, nudečimi se tistemu, ki je najbolj spreten in zna najbolje pasti — to je tisti prekrasni prepad, v katerega se zaženem! . . . Če sem enkrat tam, in če padem dobro in me bo moj instikti srečno vodil v mojem padcu, ter se izgubim v tem neštivilu škofov, kardinalov, dostojanstvenikov in vse človeške mešanice, potem naj me piše Roland s svojimi psi! . . .

Bembo je vstal in se poizprehodil po svojem kabinetu, brenčec si veselo plesno melodijo. Resnično, stari Bourgundec je izvrstno zdravilo za strah, neumnost, hudobnost, sebičnost in vobče vse bolezni možganov. Bembo je ugajal njegov načrt; izpolnjeval ga je in ga razširjal in se naslajal nad njim; celo njegova častilopnost je prišla na svoj račun, in morda so celo njegove sanje v najvišjem pogonu svoje smelosti zagledale celo papeško krono na dnu kozarca, osvetljenim z ognjem štirih rubinov, ki so kitili njegovo zunanjo stran.

Naenkrat pa se je stresel, prebledel in padel nazaj na svoj naslonjač rekoč:

— Bianka! . . .

Da, Bianka!

Pozabil je bil svojo strast. Umoval je, mislil in govoril, kakor da ga ni veriga, silnejša od veriga strahu, vezala in priklepala na tisto Prometejevo skalo, kjer je jastreb ljubezni kluval njegove prsi.

— BIANKA! . . . Iti od tod, bežati v Rim, brez Bianke, živeti brez nje, živeti z zoperno mislijo, da jo ima nekdo drugi, da jo objemlje s svojimi rokami in požira njene čare z ognjem svojih poljubov! . . .

Odslej je podoba Sandrigova nadomestila podobo Rolandovo v vrvenju njegovih mislih. Revers vprašanja njegovega življenja si je osvojil vso njegovo pozornost; in začel je izdelavati načrt, ki si ga je bil zarisal pred par dnevi: kako doseči, da bi bila Bianka njegova.

Opazujmo razvoj tega načrta!

Bembo je napogled legel spat. In večja mirnost je bila v njem, večja gotovost o tem, kaj hoče, kaj namerava.

Drugo jutro, še preden je bila osma ura, je hitel v Aretino novo palačo.

Tisto jutro je mojster Aretino vstal navsezgodaj ter se podal v vojvodsko palačo, kjer se je oglasil pri blagajni, da si da izplačati tistih tisoč srebrnjakov, ki mu jih je bil kardinal obljubil.

Komaj je povedal blagajniku svoje ime, že mu je ta v njegovo največje začudenje naštel vso vsoto tisoč srebrnjakov.

Aretino se je vrnil, z obrazom, žarečim se od radosti,

— Vendar je res, je zagodrnjal, prešteva je svetle novce na svoji mizi. Res je, tu je tisoč srebrnjakov, nič več, nič manj, natančno toliko, kolikor mi jih je Bembo obljubil. Ta Bembo je velik človek. Ali nima v resnici neomejeno pooblastilo do blagajne? V tem slučaju bo onih devet tisoč, ki jih imam še dobiti, kmalu v moji blagajni.

In obračaje se k Arentinkam, ki so brenčale okrog nakopičenega denarja kakor metulji okrog svetilke, je dejal:

— Punice, dobro me poslušajte. Kadar mi gospod in prevzvišeni škof Bembo izkaže čast svojega poseta, zahtevam od

vas, da mu napravite prijazen obraz, kakor se spodobi tako vrednemu in velikodušnemu gospodu. Njemu se mima zahvaliti, da sem napol potolažen nad smrtjo svojega slavnega prijatelja Ivana de Medičis, ki se naj bog usmili njegove blage duše! In nič ne dvomim, da se v kratkem znajde pri meni tudi ostanek tolažbe. Torej kadar se ta prebлагi kardinal prikaže v naši hiši, smehljajte se, igrajte na gitare, odevajte se v lepe šarpe, obrnite narobe vso kuhinjo, kajti ta mili človek je ravno tak zaničevalec finih prigrizkov, dobro pripravljene longuste in vabljive divjačine kakor jaz. Mislim, da ste me razumele, ve s svojimi neumnimi možgani! Če zalotim le eno med vami, ki obrne svojo glavo s studom v stran, jo obesim za njene lastne lase. Pri vseh hudicih, kaj je na Bembo tako strašnega, da se drži v njegovi navzočnosti kakor kure, ki jih je nekdo nadrgnil pod repom s soljo! Komaj ga sluga naznani, že bežijo kakor jata piščancev. Meni pa se zdi lep, in jaz hočem, da ugaja tudi vam, in da ga negujete, in da stopi v ta prostor ob žarkih vaših usmevov, kakor je stopal Apolon med modrice ob sijaju olimpskega solnca.

Aretino je ponovil z dopadanjem sam nad seboj.

— Ob sijaju olimpskega solnca. . . . Primera se mi zdi dobrodošla. Co, punice, kaj vam je, da delate grimase?

Zares so delale lepe živalice obraze, kakor da bi jim bila že sleherna misel na to, da se kdaj prikaže Bembo med njimi, kupo žolča in jesiha, kakršno je izpraznil naš Gospod in Izveličar — Jezus Kristus na bridkem lesu trpljenja.

— Dragi gospod, je izpregovorila Margerita, rajše se do brikam prašičkom, ki jih peljejo na trg

— Da, Pokofila, je zagrmel Peter, vsakdo ve, da rajša lju biš krulce rille, kakor usta, ki razsijplejo zlato.

— Bembov rilec ne razsijple zlata, je menila Klara. Že če slišim njegov glas, se me loti driska.

— Samo da bi se te lotila driska, a takšna, da bi te trebalo ščipati z žarečimi kleščami in zabijati z razbeljenim železom, preden bi se ti zamašilo.

— Grd je kakor opica! je dejala Pavia.

— Tiho bodi, zijalo, ne zmerjaj njegove podobe.

— Bojim se ga! je zašepetala Perina s svojim rahlim glasom.

(Dalje.)

Razdor v poljski socialni demokraciji. Vseled sklepov zaupnih mož poljskih narodnih demokratov v šolskem vprašanju in zaradi afere Dmowski je prišlo v poljski socialni demokraciji do razdora.

Zveza nemških gospodarskih zadrug se je ustanovila za Galicijo in ji je takoj pristopilo dvajset zadrug. Tako raste nemški kapital v Galiciji. Med Rusini in Poljaki pride baje do sporazuma, da se v jeseni skliče deželni zbor.

Maroško vprašanje je postalo zanimivo odkar je začela intervenirati Nemčija. Zaradi nemške intervencije se je vzemirala Anglija. Minister Asquith se je izrazil, da mora sedaj Anglija paziti, da zaradi nemškega posredovanja ne bodo trpeli angleški interesi. Posredovanje Nemčije se zelo različno razlaga. Nekateri nemški listi pišejo da je naravno, da sili iz svojih mej. Drugi pravijo, da mora Nemčija delati v Afriki zgago, da s tem oslabi Francijo, ker mora tako Francija svoje kolonijalne čete držati v Afriki. Upati je, da se nevihta okoli Maroka kmalu raznese.

Potres na Ogrskem. V soboto je bil na Ogrskem velik potres, ki je nekatere kraje močno poškodoval in je posebno mesto Kecskemet uničil. V Budapešti je trajal potres le 3 do 4 sekunde in ni napravil škode. Zato pa so poškodovana mesta Czegled, Nagy, Körös, kjer je več milijonov škoda. Mnogo oseb je bilo ranjenih. V Kecskemetu so porušena vsa javna poslopja, mestna hiša, muzej in sodišče: v muzeju so uničene dragocene zbirke, pri sodišču se je podrl pročelje. Več ljudi je bilo zasutih. Posredilo se je vse rešiti, več ljudi je od strahu znorelo. Potres je trajal 30 sekund.

Razvitje prapora škofjeloškega Sokola.

9. julij bo vsekakor zgodovinski dan za razvoj napredne misli ne le Škofje Loke same, ampak cellega tega sodnega okraja. Na ta dan je škofjeloški Sokol razvil svojo zastavo; prišla je k njemu predvsem gorenjska sokolska župa; pa tudi druga sokolska društva izven te so bila zastopana.

Prijazna Škofja Loka je plačevala v zastavah in presrečno pozdravljala došle goste. Prav nič niso pomagale pridige in zasebno hujkanje škofjeloških duhovnikov proti tej prireditvi.

Celo zmerni pristaši klerikalne stranke so razbesili zastave, ker so bili pod silnim dojemom tega velevažnega dogodka in nikakor niso podlegli brezvestnemu hujkanju onesrečevalcev Škofje Loke.

Danes je duhovščina z vsemi silami delovala proti tej prireditvi, dočim je pred 14 leti blagopokojni župnik Tomažič poslal svojega kaplana Koblarja, da je pozdravil v imenu župnega urada v Škofjo Loko došlega ljubljanskega Sokola in njegovega starostu dr. Tavčarja. Sokol je po svojem bistvu in idejah ostal neizpremenjen. Postala pa je drugačna naša duhovščina, ki je izgubila smisel za kulturna stremeljenja slovenskega naroda.

Kakor besni so se vrgli naši dušni pastirji na našega Sokola. Agitirali so proti njemu podnevi in ponoči od hiše do hiše. Da, celo nežni šolski mladini niso prizanesli v svoji strasti. Na razne dovoljene in nedovoljene načine so ji izkušali vcepiti sovraštvo do sokolstva s posebnim oziranjem na prireditve. Mislili so ti krivi proki, da proklinjajo, pa so le blagoslavljali in nehoti delali agitacijo za sokolsko slavo.

MALI LISTEK.

Ljubljansko slovensko gledališče in Slovenci.

Leta 1895. ustanovljeno Celjsko pevsko društvo se je pod predsedstvom dr. Vladimira Ravniharja in s pomočjo čitalnice takoj lotilo večjih iger ter leta 1899. priredilo burko s petjem „Cevljar baron“ (pod režijo Fr. Perdana). Nato je uprizoril Perdan še ljudsko igrano „Reveček Andrejček“, žaloigro „Mlinar in njegova hči“, „Lumpacija Vagabunda“, spevoigro „Na Vrbskem jezeru“, „Dr. Blažič“ ter več burk. Igralo se je prav živahno; v tej dobi so imeli kar po dve predstavi na mesec. Po odhodu Perdanovem je prevzel režiserske posle dr. Vladimir Ravnihar in ko je l. 1901. še ta odšel v Ljubljano, je postal predsednik pevskega društva in režiser Rafael Salmič, ki vodi celjske predstave do danes.

Najpožrtvovalnejše igralko so bile hčerke iz najodličnejših celjskih slovenskih rodbin.

Igralci so slovenski odvetniki, koncipijenti, profesorji, uradniki, uč-

telji, akademiki, trgovci in obrtniki. Društvo ima čedno in precejšnjo garderobo, lep arhiv, prav dostojne dekoracije in posebno shrambo za kulise. Razsvetljavo velike dvorane oskrbuje okoli 100 Auerjevih luči. Pri predstavah svira ali Celjska narodna godba ali pa celjski Salonski orkester.

Od leta 1899. so vodili orkester: J. Munda, sedaj kapelnik v Draždanah, kot kapelnik in pevovodja, Fran Korun kot kapelnik in pevovodja, Adolf Feiks kot kapelnik in pevovodja ter Viljem Seifert kot kapelnik in pevovodja. Letos na jesen se ustanovi tudi v Celju dramatično društvo, čegar pravila so že potrjena. Ves repertoire dobiva Celje iz Ljubljane. Pri otvoritvi Narodnega doma v Celju so igrali ljubljanski igralci Vrhlickega igrano „V Diogenovem sodu“, l. 1898. in l. 1899. pa je gostovala v Celju naša opera ter uprizorila operi „Rigoletto“ in „Traviata“.

Jesenice, politično jako eksponiran kraj, goje slovensko dramatik sicer šele sedem let, a zavzemajo vendarle že častno mesto. Po zaslugi dveh članov „Sokola“ in Janko Pretnarja (sedaj profesorja v Gorici) se je osnoval in je deloval spočetka gledališki odsek jeseniškega „Sokola“ prav marljivo. Slovenski delavci-Sokoli so l. 1906. pri „Jelenu“ sami prirejali

predstave, dokler ni prevzel vodstva Jakob Spicar. V sezonah 1906/07., 1907/08. in 1908/09. je priredil gledališki odsek „Sokola“ pod Spicarjevim vodstvom okoli 30 predstav, med temi celo Schillerjeve „Razbojnice“ in Spicarjevo izvirno ljudsko igrano „Miklova Zala“. Ker pa sta prešla oder in gledališka dvorana med tem v druge roke, je bil gledališki odsek postavljen pod kap in se je razšel. V sezoni 1909/10. je prirejala gledališke predstave pod Spicarjevim vodstvom podružnica družbe sv. Cirila in Metoda. V tej dobi je pristopilo med diletantke mnogo inteligence, zlasti uradnikov in učiteljev. Tako zopet okrepljeni jeseniški diletantje so si 12. februarja leta 1910. ustanovili „Gledališko društvo“, ki ima namen prirediti gledališke predstave, imeti godbo, knjižnico, čitalnico in celo gledališko šolo. Društvo ima že velik inventar. Predstave se vrše pri „Jelenu“, kjer se je prizidal oder ter ima dvorana (128 m²) z galerijo, lepim odrom (64 m²) in 2 cm visokim pododrom ter z acetilensko razsvetljavo. V sezoni 1910/11. so imeli 13 predstav z modernim in ljudskim repertoarjem. „Gledališko društvo“ ima 99 članov. Ensemble šteje 7 igralk in 7 igralcev (seveda diletantov) in več komparzov. Vsi delujejo brezplačno in

oblaženi obliki glede časa in oziraje se na krajevne razmere. Stariši naj uvažujejo, da njih otroci niso obvezni zahajati k šolarskim mašam, pač pa so starši dolžni, kakor smo že zadržji sporočali, to svojo voljo šolski oblasti pismeno javiti. Na to se z ozirom na splošen odpor v Šp. Šiški, še enkrat opozarjajo starši šoloobveznih otrok tudi drugod.

Kdo je za faro in novo cerkev v Šiški? Poroča se nam: Kakor vse kaže, mislijo očetje frančiškani čisto resno, v Šiški zgraditi novo cerkev. obenem po vzgledu na Viču, ustanoviti novo faro za Šiško. Ta načrt ni izvirna misel očetov frančiškanov, katerim se v Ljubljani gotovo bolje godi, kot bi se jim godilo, če bi kdaj prišli v Šiško. Frančiškani so bili za ta načrt primorani vsled pritiska od zgoraj navzdol. Za tem načrtom tiči škofov verski fanatizem in dr. Sušteršičeve politične spekulacije. Spodnja Šiška je protiklerikalna trdnjava, ob katero že leta in leta brezuspešno butajo valovi klerikalnega nasilja. Pade Šp. Šiška kot glavno predozidje, pade tudi Ljubljana, kot glavna napredna trdnjava. Z hujkanjem po klerikalnih listih in shodih se ne da nič opraviti, o tem so vojskovodje v glavnem klerikalnem taboru prepričani. Treba je zagrabiti za edino sredstvo, s katerim si tekem časa obetajo povoljnih uspehov: faro in farje v Šiško... pa bo šlo. Duhovniki, ki žive sredi med ljudstvom, kmalu spoznajo kje so slabotne strani nepremagljive trdnjave. Na vero dandanes nihče če je količikaj izobražen, ne da več veliko, ker vsak dan bolj in bolj jasno vidimo, da ravno tisti ne drže prav nič na pravo vero, ki jo zastopajo po svoji obleki, ki so pa v resnici iz hiše božje napravili domove za posvetno politično nadoblast. Ampak radi ljubega miru v hiši — duhovniki se radi mužajo okrog babjevernih žensk — se marsikateri mož kot oče družine vda uplivu svoje po duhovniških zmešane žene. To delo gre včasih počasi naprej, ampak gre. So pa še razni drugi uplivi, ki jih prinese odvisnost farana do gospodarstvenega duhovništva kar tako nehoti seboj. Skratka: z novo ustanovljeno faro bi se dalo v Šiški za klerikalno politiko vsaj nekaj doseči. To je bistvena misel dr. Sušteršičevega in Jegličevega načrta, ki sta ga vsilila frančiškanom glede nove fare v Šiški. Frančiškani so ga morali prevzeti nase in ga izdati pod svojo trdko v javnost. Ne bi bili pa tega še tako hitro storiti, da niso našli v nekem možu, ki je bil eden glavnih stebrov zadnjega občinskega zastopa, uvaževanja vredno oporo. Kdo je ta mož? Ta mož je eden najbolj nevarnih mož v Spodnji Šiški, to že danes lahko povemo, da je zadnja občinska kriza v jako ozki zvezi s klerikalnim načrtom: v Šp. Šiški ustanoviti novo faro in zgraditi novo cerkev. Lahko tudi že danes povemo, da so snovatelji načrta mislili Zajčjevo gerentstvo izlorabiti v to, da se ta načrt še predno pride vsled novih volitev tudi nov občinski odbor do veljave, kratkoma pod Zajčjevo gerentstvom odobri in prične izvrševati. Ta načrt je hotel izpeljati tisti nevarni mož, katerega ime pride ob pravem času na dan.

Okrajne učiteljske konference v Kamniku se je udeležil tudi neki pater-katehet, kateri je vžival veliko spoštovanje gospoda nadzornika. Sedel je na njegovi desni, med tem ko je namestnik gospoda nadzornika bil na levi. Gospod nadzornik je imel grozen „respekt“ pred cerkveno kuto. Ko je govoril, je vedno gledal na patra, ako je zadovoljen z njegovim govorom.

DNEVNE VESTI.

Volitci! Someščani! Vabimo Vas na shod narodno-napredne stranke, bi bo v sredo, dne 12. t. m. ob 8. zvečer v areni Narodnega doma. Dnevni red: Ljubljanske mestne zadeve in splošni politični položaj. Poroča dr. poslanec g. dr. Vladimir Ravnihar in deželni poslanci gg. Engelbert Gangl, dr. Novak Fran in dr. Karl Triller. Meščani, radi važnosti dnevnega reda pridite vsi na shod!

Izvrševalni odbor narodno-napredne v Ljubljani.

Splošen štrajk proti šolarski maši. Kakor se nam poroča, je vzel zavednih žena v Spodnji Šiški vzbudil tudi drugod splošno pozornost in načrt za splošen štrajk proti šolarski maši. Tudi pedagogi ki so sicer osebno res na katoliški podlagi, so po izkušnjah ki jih imajo s šolarskimi mašami prepričani, da šolarske maše v verskem oziru pri mladini ne prinašajo tistih sadov, kot so jih pričakovali tisti, ki so te šolarske maše vpeljali. Pri teh mašah se stori več greha, več slabega kot dobrega. Treba bo vsekakor reforme v tem oziru; ali potem popolne odprave šolarskih maš, ali izprava v

telji, akademiki, trgovci in obrtniki.

Naročajte, ponudite, zahtevajte in pijte samo Tolstovrško slatino

ki je edina slovenska ter najboljša zdravilna in namizna kislavoda. Od vsakega zaboja plača podjetje v narodne namene 20 vinarjev, kamor naročnik določi. Naslov: Tolstovrška slatina, pošta Guštanj, Koroška, kjer je tudi gostilna, letovišče in prenočišče. Svoji k svojim!

vrhu vsega truda pokrivajo še večino stroškov za predstave iz svojega zepa. Repertoire jeseniškega „Gledališkega društva“ je že jako raznovrsten ter obsega celo težke literarne drame (Anzenbergerjeve „Podkriževalce“, Halberjevo „Mladost“, Bernsteinov „Tat“ in „Baccarat“, Guimerov „V dolini“), razne moderne veselice in burke ter izvirne ljudske igrane s petjem. Tako stoji ljubljanski jeseniški oder v prvi vrsti med našimi gledališkimi društvi. Letos je otvorilo to podjetno in marljivo društvo tudi svojo dramatično šolo; učitelj je seveda požrtvovalni Jakob Spicar. Tudi jesenice dobivajo ves svoj repertoire iz Ljubljane.

Kamnik goji slovensko dramatsko umetnost že od l. 1869. Kamniška čitalnica je izmed najstarejših slovenskih društev in ona je začela v Kamniku prva prirediti tudi gledališke predstave, ki jih je vodil davkar Andrej Golli. Kamničanje slove kot dobri pevci in igralci, zato pa tudi slovenske dramatike niso zanemarjali od l. 1869.—1911. Čitalnica je imela na razpolago vedno mnogo igralcev, igrali in pevcev („Lira“) Največ zaslug ima za dramatične predstave v Kamniku pač Jože Stelč, ki je sistematiko poučeval diletante ter tekotom 20. let uprizoril veliko število najrazličnejših iger, med temi tudi moder-

francoskih in nemških dram. zlasti pa so se trudili, da bi se vprizorilo čim več del (iger) slovenskega repertoara. Tudi gromotni končni uspeh je bil zelo ugoden; kajti blagajniški zaključek izkazuje več sto kron prebita koncem sezone. Kot igralsko in pevsko osebje so nastopali večinoma že dobro izvežbani diletante. Stalno angažovanih pa je tudi več igralcev in pevcev po poklicu! A marljivi intendant povdarja enočasno v svojem vestnem poročilu, da tržaško slovensko gledališče ne more obstajati brez subvencij, ker se potrebščine vedno množe in radi splošne draginje tudi stroški vedno bolj naraščajo! — Ob koncu izreka g. poročevalec posebno zahvalo neumorno delavnemu režiserju in prvemu igralcu g. Dragutinoviču in njegovi soprog. Ta pohvala in priznanje tudi nas veseli posebno zato, ker sta bila omenjena nekdanji delujoča člana našega deželnega gledališča. Namen teh vrstic pa je: Pokazati našemu občinstvu, kako uspešno in veselo se razvija tržaško slovensko gledališče in kako resno ono izvršuje „viribus unitis“ svoj vzvišeni pnik na politično vročje primorski obali — med tem ko se nahaja naš prvi kulturni zavod radi nad vso mero neznosnih in žalostnih političnih odnošajev že nekaj let sem v permanentni krizi! — Bodoča sezona že trka na ljubljanska Talijana vrata, a kriza vendar še ni končana.

Smrad. Od raznih strani smo dobili jako zanesljive reformacije o nekih zakulisnih dogodkih pri ljubljanski policiji. Kakor čujemo, je baje šef Lavter že uvedel preiskavo. Upamo, da bo vodil preiskavo popolnoma nepristransko, sicer bomo primorani, vse te skandale spraviti v javnost, mi za enkrat tega še nečemo.

Resnica o Pressel-jevem samokresu in napadu na gospo Herbst je prišla pri včerajšnji razpravi vendarle na dan. Priča g. Terezija Sedev je izpovedala: Dne 18. maja je Pressel prišel iz kuhinje. V roki je držal revolver ter ga nameril proti Herbstovi ženi, ki je sedela na stopnjicah s hrbotom proti Presselu obrnjena. Ona ni nič videla, šele jaz sem jo opozorila: Pojdite stran! Jaz sem tudi opozorila, da se je poslalo po orožnike. Pressel se vedno in z vsemi strankami v hiši krega; enkrat je prišel celo za menoj na — stranišče. Druga priča g. Grete Fischer izpove (nemško) o prizoru, ko je Presselova žena svojega moža v trenutku, ko je ta meril na g. Herbst potegnila nazaj. Ce je imel res revolver v roki, tega priča ne ve, ve pa, da je nekaj držal v roki ter meril proti g. Herbst. — Dr. Saboty opozarja sodnika, da je Pressel v Šiški obče znan kot nasilen človek in da je tudi nadaljni predmet razprave sam izval. — Dr. Kermavner skuša Pressela zagovarjati z nervoznostjo, ki ga muči odkar je prestal nesrečo pri železniški službi. — G. Ana Balantič toži Pressela, da je dvignil palico na njo ter jo ozmerjal: Sie Luder, Sie! Sodišče je Pressla radi obeh slučajev obsodilo le na 20 K globe oviroma na 3 dni zapora. — Zdaj ko je pod prisego prič dokazano, da je imela g. Herbst res dovolj povoda poslati po orožnike, smo radovedni, kaj bo sodišče ukrenilo, ki je g. Herbst svojčas le radi trgla obsodilo, ker je doznal za nevarnost, ki ji je pretila od strani notorično nervoznega človeka, poslala po orožnike.

Preklet, hudičev stari dedec. V zvezi s Presslovo samokresno afero se je vršila po prvi včerajšnji obsodbi še druga razprava, v kateri je g. Pressel nastopil kot tožitelj proti g. A. Balantič. Ravno tistega dne, ko je Pressel s samokresom manevriral proti gospe Herbst, je izval prepričeval z g. Ano Balantič. Slo se je za premoč. Njega je jezilo, da je g. B. dobila lepši premoč kot on. Ker Pressel le ni dal miru, mu je Balantič rekla: Pojdi na že stran, ti proklet, hudičev stari dedec! Pressel je nato dvignil palico nad njo ter jo ozmerjal z „Luder“. Sodišče je bilo mnenja, da g. Pressel če tudi je nervozen, vendar se mu ne sme reči, da bi bil „preklet, hudičev stari dedec“ in je g. Balantič obsodilo na 10 K globe. — In s tem mislimo, da je ta dolga afeta končana in da bo g. Pressel, ki posebno črta Slovence, odslej s svojo nervoznostjo dal mir v Šiški.

Slovensko gledališče v Trstu. Dne 1. julija letos se je vršil v Trstu občni zbor tamonjšnjega „Dramatičnega društva“, na katerem sta podala gg. intendant in blagajnik občirno poročilo za preteklo gledališko sezono. — Iz skrbno in temeljito sestavljenega intendantovega poročila posnemamo, da je vodstvo priredilo skupaj 65 predstav; in sicer 44 dramskih in 16 opernih. Iger s petjem je bilo danih 5. Igrali so se: Shakespeare, Schiller, Gogolj, Balucki in še nekaj boljših

nih dram in izvirnih ljudskih igrokazov s petjem, ki so jih dobili iz Ljubljane. Predstave so se vršile od l. 1869. do l. 1908. le v čitalniški dvorani z ličnim odrom. Nekaj predstav je v poslednji dobi priredil tudi kamniški „Sokol“. V Kamniku gostujejo ope-

tovano naši igralci.

Mnogo se igra tudi v Kranju, ki ima prav vrle diletante in marljive režiserje.

Na Kranjskem igrajo opetovano ter imajo svoje gledališke dvorane in odre: Društvo rokodelskih pomočnikov, društvo „Bratstvo“ in društvo „Ljubljanski diletanti“, vsi v Ljubljani, Jesenice, Kranj (čitalnica in Slovensko izobraževalno društvo), Kamnik, Dob, Mekinje, Radomlje, Vodice, Moravce, Mengeš, Komenda, Tuhinji, Smarča, Ribnica, Črnomelj, Metlika, Kostanjevica, Krško, Novo mesto, Lož, Mokronog, Postojna, Vipava, Žiri, Bled, Radovljica, Škofja Loka, Tržič, Zagorje ob Savi in Idrija.

Na Štajerskem igrajo: Celje, Maribor (Narodni dom, dramatično društvo), Ljutomer (čitalnica in Sokol), Ptuj (čitalnica in ženska podružnica sv. Cirila in Metoda), Sevnica, Slovenska Bistrica (čitalnica), Brežice (Narodni dom), Trbovje (Sokol), Središče (čitalnica), Šoštanj (čitalnica), Vransko (čitalnica).

Na Kranjskem igrajo: Celje, Maribor (Narodni dom, dramatično društvo), Ljutomer (čitalnica in Sokol), Ptuj (čitalnica in ženska podružnica sv. Cirila in Metoda), Sevnica, Slovenska Bistrica (čitalnica), Brežice (Narodni dom), Trbovje (Sokol), Središče (čitalnica), Šoštanj (čitalnica), Vransko (čitalnica).

bo cela dežela svetila kot bi bila v "nebeški glorijsi", dr. Lampek pa, ki je zdaj degradiran za živinorejca bo dobil poseben električen "schein" okrog njegove kunske glave, o kateri je zadnjič nekdo dejal, da je res škoda, da jo — za vsak dan nosi!

Praktičen obtoženec. V nekem kazenskem slučaju sta se morala dva obtoženca predstaviti sodišču. Eden je bil glavni krivec, drugi je bil le so-krivde obtožen. Prvi je bil obsojen, drugi oproščen in sicer oproščen le po milostni presoji sodnika doprinešenega zagovora. Oproščenega soobtoženca je ta razsodba tako ojunčila, da je zahteval še odškodnino za pot, češ, zdaj ko sem oproščen, mi pristaja tudi kaj za pot. Gospodje so se nasmejali in očetu svetlovali, naj bo vesel, da ni bil z onim vred kaznovan in če noče, da se mu kaj ne pripeti, naj se ne mudi predolgo v sobi, kjer ne poznajo praznih šal. Oče je ta navsot ubogal in jo hitro odkuril iz sobe, ker ne poznajo praznih šal.

Od Fužin do Ljubljane. Prihodnje poletje ko prično osuševanja barja in poglabljanje glavnega Ljubljanskega kanala, se bo delo pričelo pri Fužinah ter se nadaljevalo proti mestu. Jez in zatvornice pa napravijo nemara že to jesen v Ljubljani, pod izlivom Gradaščice v Ljubljani. To pa zaradi tega, ker se bo najprej zgradila kanala zbiralnikov prišla predno se ostalo delo skozi mesto v strugi prične.

Popravek. V večerajnji naš Mali listek se je vrnilo več tiskovnih napak, ki jih s tem popravljamo: v geslu "najmogočnejša vojska", dalj: početka (1867), v Trbovljah, v Zireh, Kukuljevića, iz iste dobe žive Ostale hibe so tiskarske "ribice".

Kanal treba pokriti! Prejeli smo: Levo od državni cesti od Koslerjevega vrta pa do prvih hiš v Sp. Šiški je izpeljan kanal ki je pa popolnoma odkrit. Varnostnim oblastim najbrže ni znano, da se je radi tega odkritega kanala zgodilo že toliko nesreč. Vanj je padla domača živina, ki so jo v nekaterih slučajih morali v kanalu zagazovati ubiti ter razsekati, da so jo spravili vun; kanal je namreč zelo ozek in če pade n. pr. krava ali vol vanj, se uboge živali ne more spraviti več žive vun. Koliko pa je ljudi, ki so se z blatom tega kanala seznanili na neprijeten način. Ker upamo, da ne bode treba večjega bobna na naslov varnostne in cestne oblasti, upamo da naš klic ne bo glas vpijočega v puščavi: Gospoda, kanal je treba pokriti!

Vabilo na zborovanje vseh slovenskih učiteljskih abiturientov in abiturientk, ki se vrši dne 17. julija 1911 ob 9. uri v "Mestnem Domu" v Ljubljani. Podpisani odbor vabi tem potom cenjeno udeležbo, posebno pa učiteljski naraščaj na zgoraj imenovano zborovanje, ki bo za nas načelne važnosti in na katerem se bodo razmotrivala za nas najpomembnejša in najaktualnejša stanovska vprašanja. Istim potom vabimo na zborovanje tudi prijatelje učiteljskega stanu v narodu. Najljubljenejši naznanjamo, da posebnih vabil ne bomo razpošiljali in so tem potom vabljeni tudi zastopniki posameznih korporacij. Na večer se priredi vrtni koncert. Podrobni dnevni

Na Primorskem: Trst (hotel Balkan, dramatično društvo, vsak teden po enkrat ali dvakrat), Rojan (čitalnica), Sv. Jakob (čitalnica), Barkovlje (Narodni dom), Sv. Ivan (Narodni dom), Prosek, Komen (čitalnica), Podgrad (Narodni dom), Ajdovščina (Edinost), Prvačina, Renče (Svoboda), Tolmin (bralno društvo), Gorica (Prosveta v Trgovskem domu).

Na Koroškem: Tmara vas pri Rožu, Stebno pri Beljaku, Brnca (društvo Dobroč), Podravlje, Velikovec (Narodna šola sv. Cirila in Metoda), Celovec (delavsko društvo), Borovlje (Sokol), Globasnica in Rož.

Na Dunaju: Društvi Zvezda in Zarja.

Vsa ta društva igrajo repertoire slovenskega deželnega gledališča v Ljubljani, in naše Dramatično društvo podpira večinoma vse z gledališko obleko, z rekviziti, celo z dekoracijami, vse pa z navodili in nasveti, včasih tudi z igralci in režiserji.

Ta dejstva pa dokazujejo, da je ljubljansko gledališče splošno slovenske koristi, nositelj kulture, umetnosti in narodne zavednosti po vseh krajih, koder prebivajo Slovenci. Usoda, napredek in prospeh našega deželnega gledališča je torej stvar vsega slovenskega naroda, ne le Ljubljane. Ako bi ne bilo ljubljanskega gledališča, bi usahnil vir in bi izgubila moč vseh dramatičnih društev med Slovenci. Kulturni nivo našega naroda pa bi padel globoko, kajti ne pozabimo resnice, ki jo je zapisal najslavnejši gledališki ravnatelj in dramatik dunajskega dvornega gledališča:

"Nobena umetnost ne vpliva toliko neposredno, toliko popularno, toliko silno, toliko hitro in toliko trajno na ljudstvo, kakor dramatična (H. Laube)." A. K.

red objavimo pravočasno v stanovskem glasilu kakor tudi v drugih slovenskih listih. V Ljubljani, dne 10. julija 1911.

Pripravljali odbor.

Odbor "Sokola I" izreka tem potom prav iskreno zahvalo vsem onim, ki so na katerikoli način vplivali in pomagali, da je zadnja društvena prireditev (IV. javna telovadba) na Ledini uspela tako lepo v vsakem oziru. Posebno se še srčno zahvalujemo našemu cenjenemu narodno zavodnemu žensktvu, ki se je radevolje odzvalo v pomoč, ter vestno in vzorno vodilo upravo paviljonov; nadalje gospodu deželnemu poslancu in grajskemu bratu Jos. Turku za brezplačno prepušitev veselicega prostora ter vsem onim, ki so prispevali s preplačili, zlasti še g. deželnemu poslancu dr. Tavčarju, ki je podaril 15 K in vrli domorodkinji milostljivi gospej Medvedovi, veleposelnici v Zagorju ob Savi, ki je podarila 20 K v priznanje duševnega delovanja in v spomin na svojega ranjkega moža pokojnega g. Matije Medveda prvega staroste "Zagorskega Sokola". Končno iskrena zahvala splošno cenjenemu občinstvu in bratskemu članstvu, ki se je odzvalo odborovemu vabilu in nas dne 2. julija t. l. počastilo v tako lepem številu. Bogati obisk nam priča, da naše cenj. meščanstvo umeva Sokolstvo in ve ceniti njega delo. S tem dejstvom ojačeni, nadaljevati hočemo pogumno započeto delo v nadi, da prvo nedeljo v juliju 1912 podamo še častnejši obračun kakor letos. Še enkrat čast in hvala vsem, ki ste nas posetili, nas podpirali, nam pomagali! Živel! Na zdar!

Odbor "Sokola I" naznanja bratskemu članstvu, da se društvo udeležuje korporativno v kroju II. zleta "Sokolske Župe Ljubljana I", ki se vrši v nedeljo dne 16. julija 1911 v Kamniku. Zbirališče: državni kolodvor. Odhod vlaka ob 7.28 zjutraj. Odbor vlijudno vabi bratsko članstvo, kakor tudi drugo cenjeno občinstvo, da se v kar največjem številu udeležijo tega pomenljivega izleta. Na zdar!

Odbor "Sokola I" vlijudno prosi vse one cenjene tvrdke, ki so povodno naše veselice na Ledini nam nabavile kakšno naročilo, a nam za isto do danes še ne nakazale računov, da to store v najkrajšem času.

Za Sokol I. je daroval o priliki pristopa nadučitelj Jevnikar 5 K.

"Ljubljanski Zvon" Vsebinska julijskega zvezka: 1. Oton Zupančič: Doma. — Na Bledu. 2. Jos. Premk: V grobu. (Konec). 3. Pastuški: Kralj Edip. 4. Fran Albrecht: Pesem samotnih. — Domotožje. 5. R. Jakopič: Spomladanska umetniška razstava 1911. 6. Ivan Cankar: Ob grahu. 7. Dr. K. Strekelj: O nekaterih pobijanih pravilih slovenske pisave. (Konec tega poglavja prihodnjic). 8. Josip Hrstar: Iz življenja Tomaža Križaja. (Dalje prih.). 9. Janko Glaser: Pa kaj? 10. L. Pintar: Satura. 11. Dr. Ivan Lah: Češka moderna literatura. (Konec). 12. Književna poročila. Ivan Cankar: Oton Zupančič. "Čaša opojnosti". — "Čez plan". — Fran Albrecht: Damir Feigel, Pol litra pivpava. — Fran Albrecht: Edmondo de Amicis, Furij. — S.: Silvio Pellico, Frančeška Rimini (Francesca da Rimini). — J. P.: Jakoba Aleševca izbrani spisi. — J. Š.: Dr. Karel Strekelj, O Levčevem slovenskem pravopisu in njegavi kritikah. — A. B.: Miloš Stibler. Kriza v slovenskem združništvu. — I. V.: P. v. Radics, Alte Häuser in Laibach. Geschichtserinnerungen. — Constantin Jireček, Geschichte der Serben. 13. Razni zapiski. M. Pirnat: Alfonz Pirc. — L. P.: Prešernova slika. — S. Vprašanje občeslovenskega jezika. — b—: Prva umetniška razstava na Bledu. — in—: † Fr. Ks. Kuhač.

Moravsko pevsko društvo v Moravčah priredi dne 20. avgusta t. l. ob priliki društvene 20 letnice veliko pevsko slavnost. Na to prireditev opozarjamo vsa bratska pevska in druga društva in prosimo, da bi v tem času sama ne priredila večjih slavnosti in veselic. — S pevsko slavnostjo bo združena tudi 10 letnica "Gasilnega društva" in otvoritev "Združnega doma".

Gasilno in reševalno gasilno društvo se udeležijo tudi turinske slavnosti meseca avgusta, kjer nastopi med produkcijami gasilskih društev.

Tvrška Gorčar & Leskovšek je založila letos zopet 3 nove krasne dopisnice Savinskih planin. Cela zbrka dosedaj v imenovan zalozbi izšlih planinskih dopisnic obsega 16 pokraj. Cena 10 vin. komad; preprodajalcem primeren popust.

Elektroradiograf Ideal. Spored: 1. Sassnitz-Trelleborg. (Nar. posnetek). 2. Tuniški semenj. (Nar. posnetek). 3. Ribolov v Kanadi. (Nar. posnetek). 4. Sodojenka. (Drama v barvah). 5. Dobro ometen dimnik. (Komično). 6. Novi policijski stražnik. (Komično). 7. Ana Karenina. (Po romanu Tolstega). V sredo in petek svira Sl. Filharmonija. V petek večer smeja.

Slovenske Filharmonije popolen orkester koncertira danes v parkhotelu "Tivoli". Začetek ob polu 5. popoldne. Vstopnina prosta.

O. BERNATOVIČ
Ljubljana. — Mestni trg. — Ljubljana.
Velikanska zaloga narejenih oblek za gospode, gospe in otroke. Najnižje cene, solidna postrežba.

Izgubil je v nedeljo na Poljanski cesti nekdo etuid s cevko (cigaršpic) z monogramom. Odda naj se v uredništvu "Jutra".

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Slovanski časnikiški kongres v Beogradu.

Beograd, 10. julija. (Izvirno poročilo "Jutra"). Danes je bil otvorjen kongres slovanskih časnikarjev. Kongres je bil odprt v dvorani skupštine v prisotnosti ministrov, belgradskega župana, zastopnikov akademije in drugih kulturnih institucij. Za predsednika shoda je izvoljen Branislav Nušić, pisatelj in izdajatelj "Tribune", od Slovencev je bil v predsedstvo izvoljen Andrej Gabršček, kot podpredsednik, za tajnika je bil izvoljen Milan Plut, lastnik "Jutra". Razstavo slovanskih časnikov je otvoril prestolonaslednik ob navzočnosti zastopnikov časnikarstva in raznih kulturnih zavodov. Udeležba na kongresu je izredno velika. Cel Beograd je v zastavah. Slovencev je samo šest. Povsod se čuti, da smatrajo Srbi časnikarski kongres v Beogradu za važen dogodek in mu posvečajo največjo pozornost.

Beograd, 10. julija. (Izvirno poročilo "Jutra"). Danes popoldne so se zbrali slovanski časnikarji v prestolnici cerkvi in so položili srebrni venec na grob Dositeja Obradovića, katerega stoletnica se letos obaja. V imenu Čehov je govoril Hejret, ki je povdarjal, da je bil Obradović prvi glasnik jugoslovanstva in prvi, ki je hotel približati svojo domovino Srbijo evropskemu kulturnemu svetu. Pred sto leti je hotel Obradović zasnovati v Beogradu srbsko tiskarno, da bi tiskal in izdajal knjige za srbski narod. Sedaj čez sto let zborujejo tu že slovanski časnikarji, ki hočejo uresničiti Obradovićeve ideje in razširiti slovansko kulturo do zadnje gorske koče. Po govoru so časnikarji zapeli "Hej Slovani", nakar so skupno odšli po mestnih ulicah, kjer jih je belgradsko občinstvo navdušeno pozdravljalo.

Baron Gautsch in državni zbor.

Dunaj, 10. julija. Ministrski predsednik baron Gautsch je poslal danes vsem onim strankam, ki so se že konstituirale, vabila h konferenci, na kateri se bo razpravljalo o novem delavnem programu. Baron Gautsch želi, da bi se že v poletnem zasedanju zbornice rešila proračun in državno posojilo. Vlada sama pa bi zelo rada spravila pod streho tudi bančno predlogo in odkazanje brambne predloge brambnemu odseku. Če bodo stranke na to pristale, tedaj bo trajalo poletno zasedanje najmanj do 15. avgusta. Med krščanski socijanci in nemškimi "Nationalverbandom" je vsak sporazum popolnoma izključen. "Nationalverband" zahteva tudi predsedniško mesto v zbornici zased.

Zemlja se je udrla.

Budimpešta, 10. julija. V ulici Arena se je pogreznil velik del zemlje. 20 vozov s konji in vozniki je zginilo. Vozniki so se sicer rešili, konji pa so se potopili, ker so vse vodovodne cevi popokale. Inženirji zatrjujejo, da je ta katastrofa v zvezi z zadnjimi potresnimi sunki, ki so se pojavljali po vsem Ogrskem.

Albanska vstaja.

Carigrad, 10. julija. Turška vlada je predložila 14 voditeljem albanskih vstašev nove pogoje glede odložitve orožja. Toda albanski vodje so enoglasno odklonili turške pogoje in izjavili, da ne odnehajo prej, dokler Turčija ne ugodí vsem njih zahtevam.

Cetinje, 10. julija. Klementi so zajeli vso armado turškega generala Edhema, ki se je skušal združiti z vrhovnim poveljnikom turške armade, Torgut Šeket pašo. Če se Torgutu ne posreči, pošlji Edhemu pomoč, potem je Edhem popolnoma izgubljen.

Senzačna aretacija v Petrogradu.

Petrograd, 10. julija. Tu je vzbudila splošno senzacijo aretacija znane ruske pesalke Ščetinske, ki je bila v intimnih zvezah z ruskim carjem. Trdi se, da je bila Ščetinska v tesnih zvezah z japonskim poslanštvom v Petrogradu in je za časa rusko-japonske vojske igrala veliko vlogo.

Razne vesti.

* O raznih čudakih pripoveduje neki angleški list. V Cape Breton živi precej prileten mož, ki je vzel že osmič mlado ženo. Veliko poguma je morala imeti žena, ki je vzela tega

človeka za moža, ne samo ker je bil že sedemkrat oženjen, marveč zaradi tega, ker jo mož vedno na zelo čuden način spominja na njene prednike. Njen mož je namreč v svoji hiši opremil sedem sob popolnoma črno in na zid obesil lobanje in prekrizane kosti. Vsaka teh sob je bila posvečena eni izmed umrlih sedem žena. Kadar pride potem rojstni dan ene izmed teh žena, povabi svoje znanke in prijateljke na pojedino, ki jo pripravi v sobi, ki je posvečena umrli ženi ter se ne utruje v pripovedovanju vrlin umrle žene. — V nekem mestu na Nemškem živi poljski grof K., ki se včasih zelo čudno vede in ima navade, ki vse njegove sosede spravijo v obup. Svoje služabnike kliče z rogom, kadar jih potrebuje in posebno veselje mu dela, da si najame kak star fijakerski voz, se obleče za kočijaža in se pelje tja, kjer ve, da sreča svoje aristokratske kolege. Najraje se oblači v obleke, ki so jih njegovi služabniki odložili, če pa pride v salon kakega znanca, se oblači popolnoma belo, samo ovratnik vzame črn. Sploh pa rad v vsem svojem življenju vse preobrača. Če obedva v kaki restavraciji, začne s črno kavo, potem sledi kosilo v obrnjenem sporedu in konča z juho. — Nek italijanski grof, ki je pred kratkim umrl, je bil mnenja, da zadostuje kot nadomestilo za gorke obleke popolnoma, če izpije vsak dan nekoliko raztopljenega kafe. Poletu in pozimi je spal pri na stečaj odprtih oknih in po svojem prostranem vrtu se je sprehajal po cele ure, oblečen samo v nočno srajco. — V Hastingsu živi človek, ki je svoje življenje posvetil čudnemu čečenju solnce. Vsak dan točno ob 12. uri opoldne se prikaže pred svojo hišico na majhnem vrtiču s turbanom na glavi in z dragocenimi in dragimi kamni izloženimi sandalami na nogah. Krog pasu pa ima pestrobarven trak. Zunaj pred vrtom se nabere vedno mnogo radovednih gledalcev, on pa se ne zmeni za njih zijala in za njih opazke in moli na glas k solncu, izvoru življenja in vsega dobrega in lepega. Pri tem pade na kolena pred majhnim svetiščem, v katerem kraljuje na čuden način opravljena podobica.

Listnica nredništva.
G. K. i. R. v T. Stvar je tako osebná, da je ne moremo priobčiti.

Lastnik in glavni urednik Milan Plut.
Odgovorni urednik dr. Ivan Lah.
Tiska "Učiteljska tiskarna" v Ljubljani.

Mali oglasi.

Velika pepelnordečkasta papirga se s kletko in stojalom ceno proda. Naslov pove Prva anončna pisarna. 403/1—1

Kontoristinja, izveščana v špecerijski in mešani stroki, želi premeniti službo s primerom. Ponudbe pod "Kontoristinja" na upravništvu "Jutra". 242/3—1

3 dijaki se sprejmo v oskrbo, oziroma se odda čez počitnice meblirana soba. Naslov pri "Prvi anončni pisarni". 386/5—3

Hiša ceno naproday s 6 stanovanji v sredini mesta poleg cerkve Sv. Florijana. Poizve se pri magistratnem slugu Bevcu od 8. do 9. ure dopoldan in vsak dan popoldan na Durenjski cesti št. 50. 399/6—3

Hiša z sadnim drevjem se proda. Poizve se Mesarska cesta, št. 1. 400/3—2

Več gospodov se sprejme na hrano ter enega gospoda tudi na stanovanje. Križevniška ulica št. 4. I. nad. desno. 371/1—1

Avtomobil za štiri osebe ceno proda Lovro Šebenik, Sp. Šiška.

Računska natakarija se takoj sprejme pri "Avstrijskem cesarju" Sv. Petra cesta št. 5. 152/1—1

"Jutro" se prodaja v Trstu po 6 vinarjev

v naslednjih tobakarnah:

Becher ulica Stadion,
Trevisan ulica Fontana,
Pipan, ulica Fabra,
Bevk, trg Goldoni,
Vovk, ulica Carducci,
Stanič, ulica Molinpiccolo,
Sekovar, Vojašnični trg,
Hrast. Poštni trg,
Mož, ulica Miramar,
Magolo, ulica Belvedere,
Geržina, Rojan,
Raunacher, Campo Marzio,
Bruna, SS. Martiri,
Ercigoj, ulica Massimiliana,
Rončelj, ulica S. Marco,

Cechimi, ulica dell' Istra,
Bruna, ulica del Rivo,
Bubnić, ulica Sette Fontane,
Gramaticopulo, ul. Barriera,
Spöder, ulica Barriera,
Lavrenčič, Vojašnični trg.
Benusi, Greta,
Kichel, Rojan,
Baje, ulica Geppa,
Luzatto, ulica Acquadotto,
Segulin, ulica Industria,
Železnik, Sv. Ivan,
Lug, ulica S. Lucia,
Zidar, Sv. M. Magdalena,
Hreščak, ulica Belvedere.

Naročajte in kupujte "JUTRO".

Izvod samo 6 vinarjev.

Sprejme se energičen skladiščar-oskrbnik, tudi zunanji poslov več za takojšnjo vstop. Ponudbe na Paromlin Zagreb. 250/1—1

Polnoletno dekle želi bolj lahke službe v boljši rodbini, mali trafiki ali prodajalni. Zmožna je tih jezikov in govora. Odgovarja Posredovalnica v Postojni. 251/1—1

Lepa, novo meblirana mesečna soba s posebnim vhomom se takoj odda. Kje: pove uprava "Jutra". 224/4—5

6 kamnitih bangerjev z vratni vred proda takoj za vsako ceno Bučar, Stari trg št. 9. 249/3—1

Kdor išče ali oddaja kako službo, kdor hoče kaj kupiti ali prodati, doseže to najlažje, ako inserira

v Malih oglaših "Jutra". Za besedo se plača samo 5 vinarjev.

Primeren lokal

v pritličju za pisarno če mogoče v bližini šišenske cerkve ter ob glavni cesti išče Podružnica "Jutra", Spodnja Šiška.

Cela stara umetna zobovja

ali njih dele kupuje Fr. Köllisch v Ljubljani, samo to sredo v hotelu pri Maliču št. 9, I. nad.

Vrtnar

se išče za 1. avgust. Ponudbe na barona Born Sv. Ana Gorenjsko.

Kupujte "JUTRO".

Izvod samo 6 vinarjev.

Klaviroje,
pianine in harmonije
le prvih svetovnih tvrdk na območju
po K 18—

Ravnokar največja zaloga malo časa
izposojenih pianinov po jako nizki ceni
ALFONZ BREZNIK, Kongresni trg 13,
učitelj „Glasbene Matice“.

Fotografske aparate
in veliko zalogo vseh v to stroko spa-
dajočih potrebščin priporoča
fotomanufaktura in drogerija

„**Adrija**“
v Ljubljani, Šelenburgova ulica 5.
Zunanja naročila izvršuje z obratno
pošto. — Ceniki so na razpolago.

TEODOR KORN
poprej **HENRIK KORN**
pokrivalce streh in klepar,
vpeljalec strelovodov ter in-
stalater vodovodov ::
LJUBLJANA
Sloinškova ul. 3 in 10
Podružnica: Stari trg 9.

Priloga se p. n. občinstvu
za izvrševanje vsakršnih kle-
parskih del ter pokrivanje streh
z angleškim, francoskim in tu-
zemskim škrljem, z
asbest-cementnim škrljem
(Eternit) patent Hattsehek,
z izbočeno in ploščnato opoko,
lesno-cementno in strešno
opoko.
Vsa stavbinska in galanterijska,
kleparska dela v priznani so-
lidi izvršiti.
Poprave točno in ceno.
Proračuni brezplačno in
poštino prosto.

L. J. Fröhlich
sobni slikar in plesarski mojster, dekora-
cije, napisi in cerkveno slikarstvo
Ljubljana, Hrenova ulica 17.
Poštno-hranilnični račun št. 67.626.

Nova vila
v Zgor. Šiški, na jako lepem razgledu
se odda v naem
eni ali več strankam, eventuelno se
tudi proda po jako ugodni ceni. —
Anton Remec, Sp. Šiška
Brivska ulica 264.

Novosezidana
VILA
v Drašnji vasi
eno uro od Celja, 10 minut do cerkve,
pošte in železniske postaje Petrovce,
na najlepšem kraju, tik državne ceste,
je radi smrti in preselitve naprodaj.
Vila obstoji iz treh sob, kuhinje,
jedilne shrambe, kleti, podstrehe,
kjer so prostori za sobe. Poleg vile
je drvarnica in pralnica, velik zele-
njadni in sadni vrt ter približno
2600 m² velika njiva. Vila je jako
pripravna za penzioniste, ali za go-
stilo, ker je v isti vasi samo ena
Natančneje se poizve pri Jakobu
Baraga na Bledu, Gorenjsko.

„**JUTRO**“ se prodaja v Ljubljani
po 6 vinarjev
v naslednjih tobakarnah:

Južni kolodvor, na peronu.
Državni kolodvor.
Blaž, Dunajska cesta.
Sever, Krakovski nasip.
Pichler, Kongresni trg.
Češark, Šelenburgova ulica.
Dolenec, Prešernova ulica.
Fuchs, Marije Terezije cesta.
Mrzlikar, Sodna ulica.
Šuble, Miklošičeva cesta.
Zupančič, Kolodvorska ulica.
Pirnat, Kolodvorska ulica.
Šenk, Resljeva cesta.
Kotnik, Šiška.
Tivoli, na žel. prel. pri Nar. domu.
Košir, Hišlerjeva ulica.
Stlene, Valvazorjev trg.
Sušnik, Rimska cesta.
Ušenik, Židovska ulica.
Kleinstejn, Jurčičev trg.

Wislak, Gosposka ulica.
Kustrin, Breg.
Tenente, Gradaška ulica.
Velkavrh, Sv. Jakoba trg.
Sitar, Florjanska ulica.
Blaznik, Stari trg.
Nagode, Mestni trg.
Kane, Sv. Petra cesta.
Treo, Sv. Petra cesta.
Kušar, Sv. Petra cesta.
Podboj, Sv. Petra cesta.
Elsner, Kopitarjeva ulica.
Bizjak, Bohoričeva ulica.
Remžgar, Zelena jama.
Svete, Zaloška cesta.
Jamšek, Tržaška cesta.
Štravs, Škofja ulica.
Likar, Glince.
Sterkovič, Dunajska cesta.
Klančnik, Tržaška cesta.

Kupujte Jutro!

Najbolj varno naložen denar!
Največja slovenska hranilnica!
Denarnega prometa do 31. dec. 1910 nad 564 milijonov K.
Rezervni zaklad nad 1.200.000 kron.
Stanje hranilnih vlog nad 40 milijonov K.

Mestna hranilnica ljubljanska
v Ljubljani, v lastni hiši, Prešernova ulica št. 3.
sprejema vloge vsak dan in jih obrestuje po 4 1/4 % brez odbitka.
Nevzdignjenje obresti pripisuje vsakega pol leta h kapitalu. Spre-
jema vlozne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.
Denar in knjižice se lahko pošiljajo po pošti.
Za varnost naloženega denarja jamči zvržen rezervnega za-
klada še mestna občina ljubljanska z vsem premoženjem in z
vso davčno močjo. Izguba vložnega denarja je nemogoča,
ker je po pravilih te hranilnice, potrjenih po c. kr. deželni vladi
izključena vsaka spekulacija z vloženim denarjem.
Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike, v
podpiranje slovenskih trgovcev in obrtnikov pa
Kreditno društvo.
Posoja na zemljišča po 5 % in proti poplačevanju dolga po
najmanj 1/4 %. Dolžnik pa more svoj dolg poplačati tudi poprej,
ako hoče. Posoja se tudi na vrednostne papirje.

Najboljše odgovori „Slovenca“ vsak
naš prijatelj, ako se naroči na „Jutro“,
ali pa najde novega naročnika!

Zaradi minule sezije
so cene
oblek za gospode, dame,
dečke in deklice
veliko znižane.
„Angleško skladišče oblek“
O. Bernatović
Ljubljana, Mestni trg 5.

Prva največja domača eksportna tvrdka ur, zlatnine
Lastna tovarna ur v Švici. in srebrnine. Tovarniška znamka „Iko“.

H. SUTTNER
Mestni trg. Ljubljana Sv. Petra cesta 8.
Nikelnasta moška ura z verižico . . . K 4-50 naprej
Prava srebrna moška ura z verižico . . . 9-70
14 karatna zlata moška ura . . . 44-—
Nikelnasta damska ura z verižico . . . 8-50
Prava srebrna damska ura z verižico . . . 9-50
14 karatna zlata damska ura . . . 20-—
Uhani zlato na srebro . . . 1-80
14 karatni zlati uhani . . . 4-50

1860 Ustanovljeno 1860
M. DRENIK
Ljubljana, Kongresni trg 7.
Predtiskarija, Risarski atelije.
Plisiranje. Kufriranje. Montiranje.
Tamburiranje in vezenje na roko.
Največja zaloga ženskih ročnih del
in vsekovrstnega materiala.

Brzjavni naslov: **BAJEC**, Ljubljana.
ANT. BAJEC
cvetlični salon
Ljubljana, Pod Trančo št. 2.
Velika zaloga suhih vencev
Izdelovanje šopkov in vencev,
trakov z napisi itd.
Zunanja naročila izvršuje točno.
Vrtnarija je na Tržaški cesti.

Del. glavnica: **Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.** Rez. fond nad K 610.000.
K 5.000.000.
Stritarjeva ulica št. 2.
Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu, Sarajevu in Gorici.
Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4 1/4 %.

Jadranska banka filijalka v Ljubljani
Šelenburgova ulica št. 7 (nasproti glavni pošti).
Kupuje in prodaja: Vloge na knjižice Eskomptuje
vrednostne papirje, rente, obligacije, zastavna pisma, od dneva vložitve 4 1/2 % do dneva dviga. Rentni davek plačuje banka iz svojega. Na tekoči in žiro račun po dogovoru. Zivahna zveza z Ameriko. Akreditivi. Menjalnica.
prioritete, delnice, srečke itd. — Valute in devize. — Predajni na vrednostne papirje in blago ležeče v javnih skladiščih. Promese k vsem žrebanjem. Centrala v Trstu. Inkaso. Filijalka v Opatiji.
menice, devize in fakture — Zavarovanje vrednostnih papirjev proti kurznim izgubi. — Revizijska žrebanja srečk itd. brezplačno. — Stavni krediti. — Rembours-krediti. — Borna naročila.

Delniška glavnica K 6.000.000. Rezervni fond okoli K 300.000.